

Nedjelja Božjeg milosrđa

i

Bijela nedjelja

Papa Ivan Pavao II. je 2000. godine odredio drugu uskrsnu nedjelju kao Nedjelju Božjeg milosrđa. Želio je podići svijest o Božjem milosrđu kao središnjem aspektu Božje ljubavi prema nama. Njegova blizina Uskrsu naglašava da Bog želi podijeliti spasenje svih ljudi po Isusu Kristu. Kad bi Bog bio samo pravedan, tko bi mogao stajati pred njim? Pa ipak, kako nam Biblija govori, Bog je milosrdan. Upravo nam Božja milosrdna ljubav daje nadu da će nam Bog uvijek dati novi početak, ako smo mi sami spremni za njega. Čak i u Starom zavjetu (*npr. Psalam 103,8; Ezekiel 33,11; Hošea 6,6*) naglašava se Božje milosrđe. U Novom zavjetu Isus svjedoči o toj milosrdnoj ljubavi Oca riječju i djelom. Evanđelist Luka piše: „Zbog milosrdne ljubavi Boga našega, sunce s visine posjeti nas“ (*Lk 1,78; usp. Lk 1,50; 15,1 i dalje*). Prihvatiti tu ljubav i živjeti po njoj je jedno; učiniti je vidljivom kroz vlastite postupke je drugo.

Bijela nedjelja podsjeća na rani crkveni običaj da oni koji su kršteni na Uskrs nose svoje bijele krsne haljine tjedan dana. Uskrsna osmina služila je da ih dublje uvede u otajstva spasenja po sakramentima. Ovaj Bijeli tjedan, u kojem su novokršteni bili u središtu pozornosti, podsjetio je zajednicu na vlastito krštenje i dao joj priliku da razmisli o vlastitom kršćanskom identitetu. Zajedničko slavlje Prve pričesti, kakvo danas poznajemo na mnogim mjestima na Bijelu nedjelju, razvilo se u 18. stoljeću.